

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
Den 2. november 2009

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EF-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og Domstolens domme offentliggøres på Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EF-Domstolens retslistes, og at Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-203/08	The Sporting Exchange Ltd/Betfair mod Minister van Justitie Sagen vedrører bl.a.: Skal art. 49 EF fortolkes således, at anvendelsen af denne artikel har til følge, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat ikke på grund af et lukket bevillingssystem, der er gældende i medlemsstaten, kan forbyde, at en udbyder af tjenesteydelse, der allerede har fået udstedt en bevilling i en anden medlemsstat til levering af tjenesteydelser via Internettet, også udbyder disse tjenesteydelser i førstnævnte medlemsstat? Finder den fortolkning af art. 49 EF og særligt lighedsprincippet og den deraf følgende gennemsigtighedsforpligtelse, som EF-Domstolen har foretaget i enkelte sager, der vedrørte koncessioner, anvendelse på proceduren for udstedelse af en bevilling til at udbyde tjenesteydelser på hasardspilsområdet i et ved lov fastsat enbevillingssystem?	Mundtlig forhandling	12.11.09
C-258/08	Ladbrokes Betting & Gaming Ltd. og Ladbrokes International Ltd. Mod Stichting de Nationale Sporttotalisator Sagen vedrører bl.a.: Opfylder en national hasardspilpolitik – som har til formål at kontrollere ludomani og forebygge svig – også den betingelse, der er formuleret i EF-domstolens praksis, særligt i dens dom i C-234/01 Gambelli, om, at restriktionerne på en sammenhængende og systematisk måde skal medvirke til at begrænse væddemålsvirksomhed, såfremt bevillingshaverne tillades at gøre deres hasardspiludbud attraktivt ved at introducere nye hasardspil og henlede den brede offentligheds opmærksomhed på deres hasardspiludbud ved reklamer, således at (potentielle) spillere holdes fra det ulovlige udbud af hasardspil (jf. EF-domstolens dom i de forenede sager C-338/04, C-359/04 og C-360/04 Placanica, præmis 55 in fine)? Endvidere	Mundtlig forhandling	12.11.09

	vedrører sagen bl.a. om artikel 49 TEF skal fortolkes således, at anvendelsen af denne artikel har til følge, at de kompetente myndigheder i en medlemsstat ikke pga. et lukket bevillingssystem, der er gældende i medlemsstaten, kan forbyde, at en udbyder af tjenesteydelser, der allerede har fået udstedt en bevilling i en anden medlemsstat til levering af tjenesteydelser via internettet, også udbyder disse tjenesteydelser i førstnævnte medlemsstat?		
--	--	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-199/07	<p>Kommissionen mod Grækenland</p> <p>Det fastslås, at Den Helleniske Republik ved faktisk at indføre et yderligere automatisk udelukkelseskriterium end dem, der udtrykkeligt er fastsat i artikel 31, nr. 2, i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om »samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation« (1), har diskrimineret udenlandske rådgivningskontorer, og ved ikke i det omstridte udbud at have udsøndret de kvalitative kriterier fra tildelingskriterierne, har tilsidesat forpligtelser, som følger af fællesskabsbestemmelserne om offentlige udbud navnlig artikel 4, nr. 2, artikel 31, nr. 1 og 2, og artikel 34, nr. 1, litra a), i direktiv 93/38/EØF som fortolket af EF-Domstolen, samt princippet om gensidig anerkendelse af de formelle kvalifikationer, som ligger til grund for fællesskabsbestemmelserne vedrørende offentlige udbud, samt traktatens artikel 12 og 49.</p>	Dom	12.11.09
C-518/07	<p>Kommissionen mod Tyskland</p> <p>Påstand: Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28, stk. 1, andet punktum, i direktiv nr. 95/46/EF (1), idet den har underlagt de tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger uden for den offentlige sektor i delstaterne Baden-Württemberg, Bayern, Berlin, Brandenburg, Bremen, Hamburg, Hessen, Mecklenburg-Vorpommern, Niedersachsen, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Saarland, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Schleswig-Holstein og Thüringen, et statsligt tilsyn, og dermed foretaget en fejlagtig gennemførelse af forpligtelsen til at sikre databeskyttelsesmyndighedernes fulde uafhængighed. Medlemsstaterne er i medfør af artikel 28, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF forpligtet til at udpege »en eller flere offentlige myndigheder«, der »har til opgave [...] at påse overholdelsen af de bestemmelser, medlemsstaten vedtager til gennemførelse af dette direktiv«, altså overholdelsen af forskrifter om databeskyttelse. I artikel 28, stk. 1, andet punktum, stilles der krav om, at de udpegede tilsynsmyndigheder udøver deres funktioner »i fuld uafhængighed«. Det fremgår af bestemmelsens ordlyd, at tilsynsmyndighederne skal være unddraget indflydelse fra andre myndigheder, uanset om disse er en del af statsforvaltningen eller ej, hvilket indebærer, at de nationale bestemmelser må udelukke, at der kan udøves indflydelse udefra på kontrolmyndighedernes afgørelser og deres gennemførelse. Ordet »fuld« uafhængighed indebærer ikke blot, at der ikke må bestå nogen afhængighed af andre, men også at der i enhver henseende ikke må foreligge afhængighed.</p>	GA	12.11.09

C-192/08	<p>TeliaSonera Finland Oyj mod Den finske kommunikationsstyrelse</p> <p>Sagen vedrører: Skal art. 4, stk.1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter, når det sammenholdes med dels betragtning 5, 6 og 8 til direktivet, dels art. 8 og 5 i direktivet, fortolkes således, at man i national lovgivning kan fastsætte, at et hvilket som helst teleselskab har pligt til at forhandle om samtrafik med et andet teleselskab, og hvis svaret er bekræftende, at en national tilsynsmyndighed kan antage, at forhandlingspligten ikke er opfyldt, hvis et teleselskab, der ikke har en stærk markedsposition, har tilbudt et andet selskab samtrafik på betingelser, som myndigheden betragter som fuldstændige ensidige, og som myndigheden anser kunne forhindre udviklingen af et konkurrencebaseret marked i detaljedd, da de i praksis ville forhindre det andet selskab i at tilbyde sine kunder mulighed for at formidle multimediebeskeder til de slutbrugere, der anvender teleselskabets netværk [...]</p>	Dom	12.11.09
C-495/08	<p>Kommissionen mod Storbritannien</p> <p>Påstand: Det fastslås, at Det Forenede Kongerige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til i Rådets direktiv 85/337/EØF, med senere ændringer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - da det ikke har sørget for, at konkrete afgørelser om, at der i henhold til artikel 4, stk. 2, ikke skal foretages en vurdering af indvirkningerne på miljøet, støttes af en tilstrækkelig begrundelse, og - da det ikke har underlagt ansøgninger om mineralske planlægningstilladelser, indgivet i Wales før den 15. november 2000, direktivets krav. <p>Det Forenede Kongeriges lovgivning foreskriver kun en begrundelsespligt, når en vurdering af virkningerne på miljøet (VVM) findes påkrævet: Uanset af hvilken grund den kompetente planmyndighed eller Secretary of State træffer afgørelse om, at der ikke er VVM-pligt, stilles der ikke noget krav i den relevante bekendtgørelse om en begrundelse for denne afgørelse.</p> <p>Kommissionen har anført, at medlemsstaternes konkrete afgørelser om ikke at foretage en VVM-vurdering i henhold til direktivets artikel 4, stk. 2-4, skal støttes af en tilstrækkelig begrundelse.</p> <p>Desuden har Det Forenede Kongerige ikke vedtaget nogen lovgivning i Wales med henblik på at underlægge ansøgninger om mineralske planlægningstilladelser direktivets krav.</p>	Dom	12.11.09
T-375/04	<p>Grandits m.fl. mod Kommissionen</p> <p>Kommissionens beslutning K(2004)2037 endelig udg. af 30. juni 2004 om statsstøtte NN 34A 2000/Østrig - "Kvalitetsprogram og AMA-økomærket samt AMA-kvalitetsmærket" - annulleres.</p> <p>Sagsøgerne har først og fremmest gjort gældende, at der er sket overtrædelse af procedureregler. Kommissionen har behandlet de foranstaltninger, som er genstand for den anfægtede beslutning, som anmeldt statsstøtte, selv om Østrig slet ikke har indgivet nogen anmeldelse. Kommissionen har tilsidesat artikel 4, stk. 4, i forordning nr. 659/1999, idet den ikke råder over noget skøn og skulle have iværksat den formelle undersøgelsesprocedure.</p> <p>Kommissionen har tilsidesat begrundelsespligten, idet den ikke har foretaget en omhyggelig og upartisk undersøgelse af alle de retlige og faktiske omstændigheder, som klagerne havde henledt dens opmærksomhed på. En varighed på 52 måneder i forbindelse med forundersøgelsen er urimelig lang og udgør en tilsidesættelse af princippet om en rimelig sagsbehandlingstid.</p>	Dom	18.11.09
De forenede	Rosalba Alassini m.fl. mod Telecom Italia SpA m.fl.	GA	19.11.09

sager C-317/08 C-318/08 C-319/08 C-320/08	Sagerne vedrører bl.a.: fortolkningen af art. 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, direktiv 2002/22/EF, direktiv 1999/44/EF, Kommissionens henstilling 2001/310/EF, direktiv 1998/257/EF. Har de ovennævnte fælleskabsbestemmelser direkte bindende virkning, og skal de fortolkes således, at der i forbindelse med tvister ”på området for elektronisk kommunikation mellem slutbrugere og udbydere om tilsidesættelse af bestemmelserne om forsyningspligtigheder og de af slutbrugernes rettigheder, der er følger af lovbestemmelser, myndighedernes afgørelser, kontraktretlige bestemmelser og chartre for tjenesteydelser”(tvister omfattet af art. 2 i tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 173/07/CONS), ikke kan stilles krav om obligatorisk forligsmægling, uden hvilken retssagen afvises, idet de fælleskabsretlige bestemmelser har forrang i forhold til art. 3, stk. 1, i tilsynsmyndighedens afgørelse?		
T-334/07	Denka International mod Kommissionen Påstand: Beslutning 2007/387/EF af 6. juni 2007 om afvisning af at optage dichlorvos i bilag I til Rådets direktiv 91/414/EØF og om tilbagekaldelse af godkendelser af plantebeskyttelsesmidler, der indeholder dette stof, annulleres. Sagsøgerens søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter er de samme som eller ligner dem, der er fremsat i sag T-326/07, Cheminova m.fl. mod Kommissionen.	Dom	19.11.09